



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

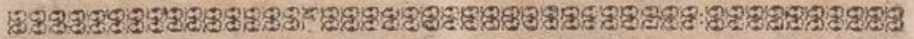
Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 8. Decembris. In Festo Conceptionis B. Mariæ Virginis. Conceptio sine
macula, non potest verè coli cum macula. Vel sic. Prævaricatorem esse
oportet qui Conceptionem sine macula, colat cum macula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194



IN F E S T O

Die 8.
Decemb.C O N C E P T I O N I S
B. MARIÆ VIRGINIS.*Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. Cant. 4.*

VERITAS PRACTICA.

Conceptio sine macula non potest verè colicum macula.

V E L S I C

Prævaricatorem esse oportet, qui Conceptionem sine macula, colat cum macula.

SENSVS est, quòd quisquis aliquam in se agnoscat peccati seu depravati affectus maculam, quam non velit deponere, non potest verè colere Conceptionem Beatissimæ Virginis, sicut hodie colenda proponitur sine ulla peccati macula: aut si hanc colat cum macula, prævaricator sit reputandus, juxta illud Davidis, Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ.

Ps. 118.

RATIO EST, Quia prævaricator is dicitur qui contra id agit quòd profitetur.

Sed qui colendo Conceptionem sine macula, non vult deponere quam in se agnoscat maculam, contra id agit quòd profitetur.

Ergo cum prævaricatorem esse oportet, aut ne tam infami se inficiat nomine, deponat maculam, quisquis conceptam sine macula velit colere Beatam Virginem.

I. P U N C T U M.



UOD piè credatur, & quòd colendum hodie proponitur de Conceptione Beatissimæ Virginis, sic breviter habe & contemplantur. Illo ipso primo instanti, quo creata ejus anima infundenda erat formato corpori, in utero beatæ Annæ Matris, atque ut cæteræ animæ, in originale peccatum jam jam lapsura erat; prævenit

Deus hunc lethalem lapsum, & Gratiâ sanctificante quæ cum tali peccato repugnat, ita illam animam præmunivit, ut sancta simul ac concepta fuerit, unde ejus Conceptio dicitur immaculata, id est absque ulla profus peccati macula; unde illi hæc ex Cantico, & sacris Psalms ab Ecclesia concinuntur: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te; QVAM pulchri sunt gressus tui in calcamentis, filia principis; Id est in ipso primo exortu. Sanctificavit tabernaculum suum altissimus: Deus in medio ejus non commovebitur: adjuvabit eam Deus mane diluculo. Venite & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: auferens bella usque ad finem terræ: Arcum conteret & confringet arma; Id est nulla erit repugnantia carnis cum spiritu, quandoquidem nullam est peccatum, quòd est origo & fomes talis repugnantia, Quæ est ista terra, inquit Richardus Victorinus, de qua bella omnia auferuntur, nisi illa de qua Idem Propheta, veritas de terra orta est, Cæteris sanctis præcipitur, ut in mortali eorum corpore peccatum non regnet, soli virginis singulariter datur, ut mortale corpus ejus peccatum non inhabitet.*

Cant. 4.
Ibid. 6.

Ps. 45.

Lib. de
Emma-
nucl.

His & similibus aliis cogitationibus & affectionibus immaculatum hunc Beatissimæ Virginis Ortum saluta, venerare, & omni pietatis officio prosequere. Et verò id dignè & verè nunquam facies, nisi quam noris in te peccati maculam, hodie studeas eluere, & omninò deponere. Neque enim Conceptio sine macula, potest verè colicum macula. Prævaricantes sunt quidem omnes peccatores, sed hi tales maximè reputandi, qui cum voluntariâ peccati maculâ, immaculatam Sanctissimæ Virginis Conceptionem se colere profiterentur.

Ratio quæ affectur est facilis, dum semel benè intelligatur quid sit prævaricari, seu esse prævaricatorem; Id autem Scriptura satis apertè declarat,

Ecclesi. 7. clarat, cum ait: *Noli prævaricari in amicum*, Id est noli quidquam comittere, quo videaris non esse eius amicus, cu iuste tamen amicum profiteris, *Is. 43.* Et alibi: *Interpres tui prævaricati sunt in me*, id est, cum præ se ferret explicare legem, aliter interpretati sunt ac explicanda erat: vel suis ipsius operibus destruxerunt, quod astruebant interpretando legem, cum aliter viverent, quam vivendam ex lege scirent. Sic aptè Apostolus: *Si qua destruxi, iterum hac aedifico, prævaricatorum me constituo*. Ex quibus manifestè patet prævaricatorem cum dici, qui aliud agit, & aliud proficitur. Quod est valde probrosum. *De Sym-bolo ad Catec.* Deprehenderis & detegeris Christiane, inquit sanctus Augustinus, quando aliud agis, & aliud profiteris.

II. PUNCTUM.

SED qui colendo Conceptionem sine macula, non vult deponere quam in se agnoscit peccati maculam, contra id quod agit proficitur, seu aliud agit & aliud proficitur.

Quid est enim colere Conceptionem sine macula, quam profiteris, & præ se ferre quod esse sine macula, sit tam magnum, tam laudabile, tamque divinum, ut æstimetur à nobis religiosè colendum & celebrandum? Et certè ita est, nulla pari dignitas, nullæ divitiæ, nullus honor aut gloria, nullum denique creatum bonum potest venire in comparationem immaculatæ animæ. Nam si de sapientia sic Sapiens loquitur; *proposui illam regibus & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius: nec comparavi illi lapidem pretiosum, quoniam omne aurum in comparatione illius, arena est exigua, & tanquam lutum assimilabitur argentum in conspectu illius*: Quantò id magis verum de Gratia, cujus minimus gradus tantò supra sapientiam & omnia creata bona præminet, quantò ipsa sapientia cæteris præstat bonis.

Ecclesi. Sic aptè Ecclesiasticus: *Quam magnus, inquit, qui invenit sapientiam & scientiam, sed non est super timentem Dominum. Timor Dei se super omnia superposuit*; Quasi diceret, quidquid magni & admirandi cogites de homine nisi voluntariâ culpâ vacet, quantum quidem per Dei gratiam vacare potest, non est ille vir tantus quantum est timentis Deum, qui se illo timore vel à contrahendi peccati macula continet, vel contractam quam citò potest deponit, quia puritas vitæ præstat omnibus æstimandis; quan-

tumcunque sintilla pretiosa. *Omnis ponderatio, Ibid. 26.* ait Idem, *non est digna continentis anima.*

Atque hanc integerrimam vitæ puritatem tanti æstimabat sapientissima Virgo, ut ipsi Maternitati divinæ non dubitaret eam præponere unde si optio illi data fuisset eligendi, aut maternitatem Dei cum peccato originali, vel cum alia demum peccati macula; aut immaculatam puritatem sine maternitate Dei; maluisse pura esse sine Dei maternitate, quam mater esse sine tali puritate. Quod ex eius responsione ad Angelum, facile est colligere, *quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco?*

Nec erat alius Filij eius, Domini nostri sensus cum diceret nuntianti matrem adesse; *Qua est mater mea, & qui sunt fratres mei?* Vel cum invoclamati, *beatus venter qui te portavit, & ubera qua suxisti*, responderet, *quin imò, beati qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud*. Nam sic indicabat, ut interpretatur S. Augustinus, & alij, *beatiorum esse virginem, & digno titulo suam esse matrem, quod sancta esset, quam quod præcisè sua mater esset. Nec materna, inquit, propinquitas Maria profuisset, nisi feliciter Christum corde, quam carne gestasset.*

Hoc est igitur quod profiteamur hodie, cum Beatissimæ Virginis Conceptionem sine macula colimus; hoc est quod in ea colitur, *purum scilicet, & immaculatum esse*, quod est certè colendum. Itane verò id colis, qui quam in te agnoscis peccati maculam, non vis deponere?

Hoc quidem profiteris, sed nonne aliud agis, & aliud profiteris? Cur enim peccati maculam retines; nisi aliquid in peccato tibi placeat, & quod probatum velles ab omnibus? At verò si est aliquid quod in peccato placere & probari possit, quid est quod esse absque peccato sit ita laudabile, sicut laudatur hodie in immaculata Virgine, & sicut tu ipse celebrandum profiteris?

Si de originis peccato duntaxat ageretur, si de aliquo veniali, quo vix ullus eximitur: tolerari res posset; sed cum voluntarium ipse peccatum admittas, & admissum retineas, & approbes, atque etiam ab alijs approbatum velles, ne illud deponere cogeres? hoc est profectò tam aliud & tam diversum ab eo, quod hodie profiteris in laudata Virgine, quam peccatum & non peccatum. Tu bonum & beatum profiteris in sancta Virgine, absque peccato esse; tibi autem esse in peccato bonum & beatum censes, quandoquidem in conon remaneres, nisi tibi bonum esset. Quid illud tandem est, nisi aliud dicere

dicere & agere, atque aliud profiteri? Sunt quidem aliqua bona quae probentur in uno magis, quam in alio: sed peccatum in nullo probari potest. Divitias & honores unus cum laude contemnet, quas alius merito retinere potest; At solum est peccatum, quod nemo iure retineat, & quod nemo verè improbet, si tantillum in se probet. *Nimis odito execrationem*, Id est, quantumcunque tibi videaris eam odisse, majori etiam habenda est odio.

Ecl. 17.

III. PUNCTUM.

PRAEVARIATOREM igitur eum esse oportet, qui Conceptionem sine macula colat, cum voluntaria macula. Quia in colendo talem Conceptionem, videtur eam maculam detestari, quam tamen dum in se admittit aut retinet, adeo non detestatur, ut amet & approbet, sicque aliud agit, & aliud proficitur, quod est seipsum negare, & praevariatorem constituere; atque in offensam Dei non levem incurere. Unde ipse per Prophetam *Ponam*, inquit, *faciem meam in eos, eo quod praevariatores extiterint*. Sic enim videtur augeri peccatum ex mente simulata & ex duplici corde, quod apparet in probando simul & improbando peccato. Unde & rectè Sapiens: *Anima praevicatorum iniqua*. Nam sic

Ecl. 1.

Prov. 13.

iniquè agit, & contra Deum, & contra seipsam. Neque valet quod dicas, te non amare peccatum, cum rem ipsam ames cui annexum est peccatum. Neque etiam excusatur, quod longè sit alia nostri ratio, & beatæ Virginis, à qua omnem culpam removeri dignitas ejus exigit: à nobis autem nostra conditio non ita postulat. Id enim falsum est de gravioribus & voluntariis illis culpis quas fovemus, & quas sic debemus, quantum cum gratia possumus, devitare, ut nihil putemus magis nostrum, quam, *Immaculatos nos custodire ab hoc saeculo*.

Iac. 1.

MEMENTOTE istud & confundamini. Redite praevariatores ad cor: Nempè ut hæc cogitet & recogitet coram Deo, & beatissima Virgine, cui quantum vitæ Puritas placet, tam displiceat Impuritas necesse est. Effunde quas voles preces, adorna quo velis munere, sacras ejus imagines & sacras ejus ædes: Erumpe in ejus laudes quantum vis eximias, nihil agis ad ejus cultum, nisi puritatem vitæ quam maximè colit, & quæ maximè se colendam indicat, studiosius conlecteris. *Nunc ergo filii audite me, beati qui custodiunt vias meas*, **BALSAMUM** non mixtum odor meus: & flores mei, fructus honoris & honestatis. *Transiit ad me omnes qui concupiscitis me, & à generationibus meis implemini*. Id est, Immaculatæ meæ Conceptioni vos conformate.

Ij. 46.

Prov. 8.

Ecl. 24.

IN EADEM DIE,

AD ILLUD APOCALYPSIS 21.

Non intrabit in eam aliquod coinquatum.

I. PUNCTUM.

PRIMO id dicitur de cœlesti Civitate seu Beatitudine, in quam certum est nihil nisi purum & sanctum intrare: ubi maximè adimplètur quod ait Apostolus de Christo Domino, *Qui seipsum tradidit pro Ecclesia ut illam sanctificaret, ut exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid hujusmodi, sed ut sit sancta & immaculata*.

Ephes. 5.

DEINDE vero id accommodatur beatissimæ Virgini, quæ est *Civitas Dei de qua gloriosa dicta sunt*: Et semper dici debent, ut est in Psalmo: *Et in quam non intrabit aliquod coinquatum*

Ps. 45.

sive originale sive actuale, *Quæretur peccatum* Ps. 9. *illius, & non invenietur*.

DENIQUE de eadem etiam modò id dici potest quo sensu dicimus, intrare in animum alicujus, id est, sibi benevolam & gratiosam faceret: *Sicque non intrabit in eam aliquod coinquatum*, perinde est ac dicere, nullus coinquatus eo vicio quo præcipuè inquinatur animus, nimirum Impudicus, Impurus, Immundus, & quisquis hujusmodi est affectu & habitu, nullus intrabit in animum ejus, quidquid faciat ut sibi eam benevolam & gratiosam reddat, nihil faciet, nisi mutet mentem, & impurus esse desinat. Quod ut plenius ad praxim expendatur sic est concepta,

VERITAS